

Landskap: Skåne Upptecknat av: Emil Ljåstedt
 Härad: Ö. Göinge Adress: Glimåkra
 Socken: Glimåkra, Örkenev Berättat av: Densamme
 Uppteckningsår: 1935 Född år 1876 i Lönshult

Uppteckningen rör Kvackfisher. sid. 1-5.
Vibbvin i ihålligheter i träd-
stammarna ö andra ställen. 6-9.

ACC. N.R. 4403

Landskap: Skåne Upptecknat av: Emil Jöstedt
Härad: Östra Göinge Adress: Glimåkra
Söcken: Glimåkra Berättat av: Jme
Uppteckningsår: 1935 Född år 1876 i Novshult

Uppteckningen rör Fiske - Redskap.
S. Krokfiske

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Fiske 1. Redskap.

8 Krokfiske. a. med agn. 1 metning.

För metning av småfisk i åar från stranden
 eller från båt i å eller sjö använder vi en met-
 tyn, bestående av en 5-6 alner lång meteraft
 = snetspö av en ung, rät björk, gran eller hasseltel-
 ning = hasseltilling, liten men kraftig; snetsno =
 snetsno av tagel (håtsvans) snodd utan knutar =
 (slätthårsno), av björn- eller rullträäd No 12, svart,
 flöte av kork eller gäsfjäder och "krok av stål"
 ju mindre desto bättre. Dessutom "maka åskan"
 en gammal träsko eller en vanlig anjovisburk
 Bitet för abbore, mört o löja är ju vanlig met-
 mask = snojdemask men även husmaskar, som fin-
 nas i åarna, och vita Finmaskar gå bra

Fiske

8. Krokfiske. a. Metning: gäddor, stora abborrar
metning av gäddor och stora abborrar med
agn (gäddor hugga även på fläsk, gräddor etc.)
är särdeles trevligt såväl från strand som fr. båt
Vid landmete utmed å bör man ha långt
spö och de reor så att man kan slänga
ut betet långt från land, därefter drar
man betet utmed stranden och på så
sätt lockar gäddan ur sin vilplats eller
jaktplats till att hugga betet. Vid betet
eller tavslen bör vid påbort dragmete
vara fästat ett sänke av bly, sten eller
järn, annars flyter betet lätt ovanpå
vattenytan under dragning mot eller ut-
efter stranden.

Fiske 1. Redskap

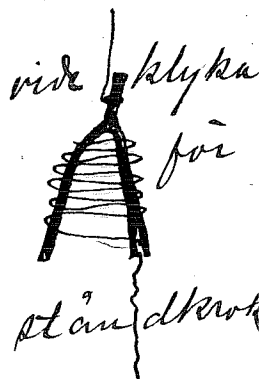
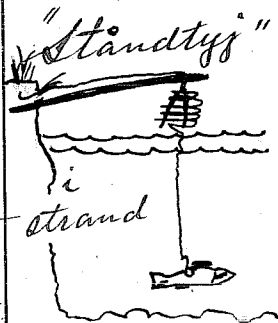
8. Krakfiske. a. med agn

2. Ståndkrok. för gädda, ål och abborre

Ståndtyg utvätta vi här i ån dels från land-stranden genom ån i strandkanten nedföra ströändan av en lång smärker raft av björk eller gran lutande över vattnet i en passande passrudd där fisken smyger för jakt.

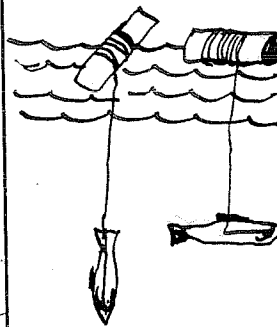
I tilländan på raften har man först fastbundet snon, som uppsnos = uppviras i en klynga = klyka av vide så mycket att krok och betet räckta cirka 1 alm ner från botten.

När betet, en märt eller abborre, påsättes tager man kroken, en tvågrening, ifrån tavsens, stikker in tavsens från "anus" och ut i munnen. varefter kroken, som är gjord av grov ståltråd åter påsättes tavsens och drivs döljes i betets mun.

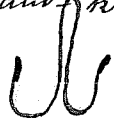
Från båt sätter man ut ståndtyjar-
ståndkrakar med rev, spö och vad därtill hör,
var helst man finner en lämplig plats
ute i höjlorna i ån, så långt från land än
icke djurfiokare kunna nå än vittja om samt
i sjön i vikar på lämpligt djup, där gaddan
går till och vid äran där abboren vistas.
Betet bör helst på sättas så, att det får sin
naturliga ställning, med ryggen uppåt, vilket
vinner genom att kröka tausen i vinkel.

Även brukas man då man har båt
i vattendraget att lägga ut lösa flötar av
bark eller brädor, cirka 6 tum långa och 3 tum
breda. Dessa, som flyta omkring med vinden
å vattendraget och liksom söka upp gaddan,
betet, så länge det lever, dras också omkring flötens
snor man upp reven omkring på att betes-

fisken kommer ner på lämpligt vattendjup.
När gäddan hugger betet ruskar hon rusa
ett stycke in i pass eller mot land, varvid re-
ven rullas av flöten så att gäddan får sväng-
rum utan att känna vidare motstånd.

På samma sätt när gäddan huggit å stånd-
fyjen rullas snoren av vidsklykan och in-
get motstånd förmärkes så långt reven
räcker. När gäddan slukit betet och
kroken och rusar till en annan jaktmark
fört då hugger kroken fast och gäddan är också
fast. Flöten kan hon ju dock dra med sig
sjön runt. — Kroken kan även förtas i
ryggen i betet strax under ryggfenan
men då används man icke tvärgrening
utan endast enkel krok, liknande vanlig
onethrok.

Hemma gjord
ståndkrokav gäddstäl-
träd

Flö- te

enkelt krok

Hemma-
gjord gädd-krok till
gäddmete-
med lekande
och hulling.

Om bi - Vildkin.

För c. 20 år sen upptäcktes (på N.V. Götterstr.
ägor i Ekhult, Lönsboda) ett bisamhälle bosatt
sig i en topphuggen björkstubbe, varast beina
för ut och in genom hålet efter en borttullen
gren. I detta vildka uppehåll de sig hela som-
maren, trivs och samlar honung i myckenhet.
Märkvärdigt nog voro dessa bi "arga som vespor"
och flöja på och stack flere, som gingo å den
närlägen värdsvägen utan att dessa retades
med dem. Då hästen tilltäptes hålet och björk-
stammen avsågades först ovanför biboet och
sedan försiktigt nedanför, cirka 1 meters längd,
och hembars i trädgården till övriga bisamhällen.
Här fortplantar sig samhället sedan i flere
goda samhällen (i halmkupor) både till nytta och
nöje för värdaren. Bistubben till sist puttnade björk-
stubben upp.

Vildbin.

År 1932 upptäcktes å Egendomen Färgehust
i Glimåkra Jn i en stor c. 30 alner hög ask,
[inuti vars stam många urholkade star- kaj-
och hakspettbo funnos], en bisvärms dragande
en vacker sommar dag ut och in i en av dessa
håligheter å stammen mycket högt upp.

Såväl gårdens ägare som arendatorn av den-
summa ville göra gällande att de först upptäckt
biboet och tvist uppstod dem emellan, thuy att
båda ville anså ort för sin egendom. Emellertid
på hösten kom Fog gårdsägaren och skattask
boet, vilket var förenat med en stort besvär
på denna stora höjd. Bina rökades här ihjäl
och trädet avsågades och sönderplittades
så att konungen, som var av medelmåttig kvant-
itet på gunga dålig väderlek, kunde skattas.

Glimåkra Jn.

Skåne
Ö. Kåinge lfd.

4403

uppt. av Emil Gjörstedt
1935

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Vildblom.

Min broder har oftast haft bisamhället
vid sin lägenhet i Blankkult. Men på "gick
de ut" år 1931 tillföljte sjukdom eller andra praster.
Halvskuporna med där varande verk, som in-
nehålla något honung, sattes upp på loftet, var-
efter under sommaren en ström av tjurolein och
vespor genom en söndrig fönsterruta för in till
kakarna och sugas ut honung och för hem med.
Men på en vardag 1933 fick vi se, i det vi
kikade upp mot gavelfönstret, att biströmmen
var ovanligt rik och vid undersökning be-
fanns att en stor grämmad svärm en dag,
då vi alla varit borta från hemmet, färit
in på loftet och slagit sig ned - i de inuti
kupan utan utåtpå densamma - Trorligen
var det en del mask o.d. bland kakarna i

8
Skimskåra 52

halmkupan och som bina ju äro särdeles känsliga för, som gjorde att de icke togo själva kupans inre i besittning. Emellertid storkas min bop bina i en neu bostad, kupa, som sedan fick stå på en bänk vid gavelfönstret i loftet hela sommaren, under hvilken tid bina drog och förkovrade sig och kupan måste ökas inunder med en 4kantig träram emär det blev för trångt i själva kupan. Och även under vintern fick kupan (som icke svärmde någon gång den sommaren, för på vint. inte svärmen flög sin väg, då vi var borta ofta) stå på loftet. På våren 1934 utflyttas kupan i trädgården och svärmar 2^{ne} ggr. på sommaren. En del honung, 20 kg. c skaffades föra biesten och nu står här ute i södra trädgården av den ¹⁹³³ hit frivilligt inflyttade bisvärmen 1 ramkupa och 2 halmkupor.

ACC. N:R. 4403

Landskap: Skåne

Upptecknat av: Emil Jostedal

Härad: Östra Göinge

Adress: Glimåkra

Socken: Glimåkra - Ökemed

Berättat av: W. J.

Uppteckningsår: 1935

Född år 1876 i Roushults förs.

Uppteckningen rör Bi och biredskap

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV